

PARTER OCH DOMSLUT

Peter Molarin

Parter

Tiltalad

Bengt PETER Andreas Molarin, 19810507-5017
Konditorivägen 52, 437 33 Lindome

Offentlig försvarare genom substitution
Advokat Jonas Lundberg
J Lundberg advokatbyrå AB
Skaraborgsvägen 21, 506 30 Borås

Offentlig försvarare
Advokat Taavi Tuula
Gunnar Dellborgs Advokatbyrå KB
Stora Badhusgatan 14, 411 21 Göteborg

Åklagare

Kammaråklagare Hanna Rajamäe
Åklagarmyndigheten
Göteborgs åklagarkammare Göteborg
Box 129, 401 22 Göteborg

Målsägande

Sekretess

Målsägandebiträde
Biträdande jurist Violetta Altamirano
Advokatfirman Defendia AB, Kyrkogatan 25, 411 15 Göteborg

Domslut

Brott som Peter Molarin döms för

Våldtäkt, 2022-12-13, Göteborgs stad, 6 kap 1 § 1 st 1 men brottsbalken

Påföljd

Fängelse 3 år

Skadestånd

Peter Molarin ska betala skadestånd till Sekretess med 215 000 kr.

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress	Besöksadress	Expeditionstid	Telefon	E-post
404 83 Göteborg	Ullevigatan 15 Göteborg	måndag–fredag 08:00–16:00	031-743 60 00	goteborgstingsratt@dom.se
				Webb www.goteborgstingsratt.domstol.se

Beloppet avser 200 000 kr för kränkning och 15 000 kr ersättning för sveda och värk. Peter Molarin ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 13 december 2022.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja målsägandens identitet. Samma sekretessbestämmelse ska fortsatt vara tillämplig på identitetsuppgifterna i partsbilagan till denna dom.

Brottsofferfond

Peter Molarin ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Ersättning och återbetalning

Taavi Tuula ska få ersättning av staten med 109 529 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 75 631 kr arbete
- 11 620 kr tidspillan
- 372 kr utlägg
- 21 906 kr mervärdesskatt

Violetta Altamirano ska få ersättning av staten med 73 475 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 54 580 kr arbete
- 4 200 kr tidspillan
- 14 695 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

YRKANDEN

Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Peter Molarin ska dömas för våldtäkt enligt 6 kap 1 § 1 st 1 men och 4 men 2 p och 3 p brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 VÅLDTÄKT (5000-K1519504-22)

Peter Molarin har genomfört vaginalt samlag med målsäganden NN 1 och/eller fört in sitt finger i målsägandens underliv. Målsäganden deltog inte frivilligt. Målsäganden deltog i samlaget som en följd av att Peter Molarin har utnyttjat att hon har befunnit sig i en särskilt utsatt situation, då hon har varit berusad. Målsäganden deltog vidare i samlaget som en följd av att Peter Molarin fysiskt har betvingat henne och att han förmått henne att delta genom att allvarligt missbruka att målsäganden har stått i beroendeställning till Peter Molarin. Det hände den 13 december 2022 på Hotell Clarion Hotel Post, Drottningtorget, Göteborgs stad.

Peter Molarin begick gärningen med uppsåt.

Peter Molarin har i vart fall varit grovt oaktsam beträffande omständigheten att NN1 inte deltog frivilligt.

Skadestånd

Sekretess har begärt att Peter Molarin ska betala skadestånd med 215 000 kr. Beloppet avser 200 000 kr för kränkning och 15 000 kr ersättning för sveda och värk. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 13 december 2022.

INSTÄLLNING

Peter Molarin har förnekat brott. Han har gjort gällande att han och målsäganden har haft frivilligt och ömsesidigt sexuellt umgänge som bestått i att han haft ett finger i målsägandens underliv en kort stund, men att det inte har förekommit något vaginalt samlag. Han har förklarat att han inte har uppfattat målsäganden som berusad, inte har betvingat henne, och inte har utnyttjat sin ställning. Han har även förnekat att han skulle ha varit grovt oaktsam. Han har motsatt sig att betala skadestånd och har inte kunnat

acceptera något belopp som skäligt. Sättet att beräkna ränta har godtagits.

UTREDNING

Åklagaren har visat en övervakningsfilm och spelat upp en ljudfil. Åklagaren har också lagt fram samtalshistorik och meddelanden, korttransaktioner och kvitton, ett brev från målsäganden och ett rättsintyg.

Förhör har hållits med målsäganden och med Peter Molarin. Förhör har även hållits med vittnena Emelie Jonasson, Christina Forsberg, Alexander Sundelin, Viggo Backman samt med målsägandens lillebror och pappa.

Ostridigt händelseförlopp

Följande ostridiga omständigheter har framgått av utredningen.

Målsäganden var vid tillfället för händelsen nitton år gammal och arbetade på ett bemanningsföretag i restaurangbranschen där Peter Molarin, som var nästan tjugotvå år äldre än henne, var hennes närmaste chef. Det var en ganska informell kontakt mellan Peter Molarin och de anställda på företaget. Peter Molarin förklarade för målsäganden att han ville lära känna sina anställda. Han föreslog att han och målsäganden skulle umgås utanför arbetstid någon gång och lära känna varandra bättre. Målsäganden var positivt inställd till den idén.

Sms-kontakt före händelsen

Peter Molarin och målsäganden hade en sms-kontakt under ett antal veckor före händelsen där Peter Molarin bland annat skrev "vi ska ha ett lönesamtal efter nyår" till målsäganden, varpå hon svarade "Låter bra. Vi ska ju ha våran kväll någon gång också det hoppas jag inte du glömt bort!". Några dagar senare skrev Peter Molarin och frågade om målsäganden hade några idéer för kvällen. Då svarade hon att hon var på vad som helst som innebar ett glas vin eller två. Efter ett antal meddelanden skrev Peter Molarin att han ville bli monsterfull. Några meddelanden senare föreslog han ett antal aktiviteter för kvällen. De flesta förslagen var att dricka vin på olika barer, men några förslag var aktiviteter som spa, bowling, träna på gym eller vin på ett hotellrum. Målsäganden svarade senare och föreslog barerna Jacy'z och Pigalle samt bowling. Den 13 december när Peter Molarin och målsäganden skulle ses

hörde Peter Molarin av sig och informerade om att han hade fastnat i möten och att de kunde ses först kl. 17.30 utanför Hotell Eggers.

Händelseförloppet på kvällen den 13 december

Målsäganden och Peter Molarin möttes utanför Hotell Eggers, men bestämde sig för att i stället gå till Posthotellet. Där beställde Peter Molarin först, kl. 17.49, en drink till målsäganden samt en öl och en fyra whisky till sig själv. Kl. 18.11 beställde de en flaska vin. Kl. 19.11 beställde de ytterligare en flaska vin. Kl. 20.14 beställdes en tredje flaska vin. Samtliga köp gjordes med Peter Molarins betalkort, men målsäganden gjorde några av beställningarna. Den tredje vinflaskan drack de inte särskilt mycket av. Kl. 20.01 och kl. 20.23 tog målsäganden en bild på Peter Molarin, som då satt mittemot henne. Någon gång efter det satte sig målsäganden bredvid Peter Molarin. Efter det gick målsäganden till toaletten. Peter Molarin gick med målsäganden in på toaletten, och följde med in i själva toalettåset. Målsäganden och Peter Molarin har beskrivit vad som hände därinne på olika sätt. Sammanfattat har målsäganden sagt att Peter Molarin trängde sig in efter henne i åset, att hon själv blev helt frusen och passiv i kroppen, att Peter Molarin kysste henne och hade vaginalt samlag med henne bakifrån medan hon hängde över toalettstolen, men att hon plötsligt återfick krafterna och avbröt samlaget och lämnade toalettåset. Peter Molarin däremot har sammanfattat beskrivit att han och målsäganden gemensamt gick in i toalettåset, kysstes med varandra, att han förde upp fingrar i hennes underliv, att de sedan försökte ha samlag bakifrån men att det inte gick, och att de därefter skrattade och lämnade toalettåset tillsammans.

En övervakningsfilm visar att målsäganden och Peter Molarin gick igenom Posthotellets personalutrymmen kl. 21.54. På filmen håller målsäganden i sin mobiltelefon, och det ser ut som att hon vänder sig om mot Peter Molarin och ler mot honom eller säger något till honom. Kl. 21.59 gick de ut från hotellet genom ett lastningsutrymme. Kl. 22.13 gick målsäganden in igen genom ett personalutrymme och ställde sig bakom ett hörn med sin mobiltelefon. Därefter gick hon ut genom de allmänna utrymmena.

Efter händelsen tog målsäganden bussen hem. Under bussresan pratade hon i telefon med sin vän och med sin lillebror. Kl. 22.40 skickade Peter Molarin ett

sms till målsäganden där det stod "Lever du?". När målsäganden kom hem gick hon till sina föräldrars sovrum och berättade för dem att hon var hemma. Sedan gick hon in till sin lillebror. Hon sov i sin brors rum den natten.

Sms-kontakt efter händelsen

Dagen efter händelsen, den 14 december, försökte Peter Molarin nå målsäganden. Han skrev och frågade om hon var på jobbet och bad henne höra av sig så fort som möjligt när hon slutade. Några timmar senare skrev han och bad henne ringa. Målsäganden svarade "kan jag ringa upp om en stund?". Peter Molarin bad henne skynda sig och skrev att han måste få tag på henne. Målsäganden skrev att hon satt med sin mamma i bilen. Peter Molarin skrev att det lät trevligt och bad henne ringa så fort hon kunde. Målsäganden svarade okej, och att de skulle förbi mammans kontor och sedan hem. Peter Molarin hörde sedan av sig igen och bad henne ringa, och skrev att han bara ville veta om allt var okej. Dagen därpå skrev han och frågade om hon ville vara ledig på måndagen. Senare skrev han bland annat "vi måste prata, kan du snälla ringa mig eller sms. Vi blev fulla och gjorde konstiga saker, och även om det är jobbigt behöver vi prata. Då jag har familj och du har date imorgon".

Fortsatt förlopp efter händelsen

Några dagar efter händelsen berättade målsäganden för sin pappa om att hon varit med om något som var fel med sin chef Peter Molarin. De kom överens om att de skulle prata med Alexander Sundelin, som var Peter Molarins chef och ägde det bemanningsföretag där målsäganden arbetade. De träffade Alexander Sundelin den 18 december på hans kontor. Målsäganden hade då skrivit ner sina minnesbilder från händelsen i ett brev på två tättskrivna sidor. Vid mötet läste Alexander Sundelin brevet och blev chockad. Alexander Sundelin och målsägandens pappa diskuterade att målsäganden skulle få sluta sin anställning och vara arbetsbefriad under uppsägningen, samt att hon skulle få ta ett arbete hos någon av bemanningsföretagets kunder om hon ville utan hinder av några konkurrensklausuler i bemanningsföretagets kundavtal.

Efter mötet ringde Alexander Sundelin till Peter Molarin, och spelade in samtalet. Han berättade att han haft ett akut möte med målsäganden och hennes pappa, samt att målsäganden hade skrivit ner vad som hände den 13

december. Peter Molarin sa att de tyvärr blev fulla och gjorde dumma saker. Han frågade vad hon sagt. Alexander Sundelin svarade att det var inte bra. Peter Molarin svarade "men hon antyder väl inte våldtäkt hoppas jag?". Alexander Sundelin svarade att hon antydde ingenting, men att hon skrivit ner händelserna så som hon kom ihåg dem. Peter Molarin blev mycket upprörd. Samtalet fortsatte med att Peter Molarin bedyrade att det inte fanns en chans att han skulle göra något sådant, att de blivit fulla tillsammans och hamnat på toaletten och strulat lite, samt senare under samtalet att det inte fanns en chans att han skulle ha förgripit sig på henne. Han var upprörd under det fortsatta samtalet och beskrev att hans liv nu var förstört och att det var det sjukaste han varit med om.

Dagen därpå blev Peter Molarin uppsagd från sitt arbete. Samma dag polisanmälde målsäganden händelsen. Målsäganden fick göra en läkarundersökning. I rättsintyget därifrån antecknades att målsäganden sagt att hon utsatts för ett vaginalt penetrerande samlag den 13 december och att hon var osäker på om kondom hade använts, men att hon inte trodde det. Det stod också att hon dagen efter övergreppet hade haft ont när hon kissade, samt att hon mått psykiskt dåligt efter händelsen. Inga fysiska skador noterades. Vid undersökningen genomfördes spårsäkring. Genom spårsäkringen konstaterades att det fanns DNA från minst två personer på målsägandens högra höftparti, men någon slutsats kunde inte dras om den andre personens DNA kom från Peter Molarin.

Utsagor

Utöver vad som framgår ovan har de hörda personerna sammanfattningsvis uppgett följande.

Målsäganden: Peter var den chef som hon hade mest kontakt med på jobbet. Hon tyckte det kändes kul att hennes chef uppskattade henne. Hon såg fram emot att de skulle träffas och ha sin dag tillsammans. Hon hade aldrig haft någon liknande träff och hade inte hört att han haft det med andra anställda. Hon reagerade lite på listan han skickade med förslag på aktiviteter. Det var några saker som var konstiga, till exempel att gå på spa. Det vore konstigt att göra det med sin chef. Men hon ville inte verka som en otaggad eller oskön person så hon försökte vara

positiv. Hon såg det som en chans att få bra kontakt med sin chef och utvecklas på företaget. Han hade skrivit att de skulle ha lönesamtal efter jul.

När de kom till Posthotellet satt de mittemot varandra vid ett bord. Den första timmen hade de trevligt. De pratade om hennes fritidsintressen och hur hon trivdes på jobbet. Hon berättade att hon gärna ville utvecklas och kanske arbeta med att marknadsföra företaget i sociala medier. Då pratade han om att hon kunde vara ansvarig för det och frågade vad hon ville ha betalt. Han sa också att han såg henne som en framtida konsultchef och att hon kunde få ett jobb på kontoret inom ett år. Efter tjugo minuter hade han druckit upp men hon hade halva drinken kvar. Han frågade om hon inte tyckte om sin drink. Hon svarade jo. Nu förstod hon att han verkligen menat allvar med att han ville bli monsterfull. Han drack snabbt. Det kändes som att han fyllde på hennes glas hela tiden. Han började fråga om en kille hon skulle träffa några dagar senare – om det var en dejt. Han frågade vilken typ av killar hon gillade – good guys eller bad guys – och förklarade att han var en bad guy och frågade vad hon tyckte om det. Efter en stund föreslog han att de skulle leka Tjugo frågor. De gjorde det. Hon frågade vem han gillade mest på företaget de jobbade på. Han svarade på det. Sedan frågade han om hon hade haft sex med någon på företaget. Hon blev ganska chockad, för det kändes som att det var för privat att prata om med sin chef. Men hon ville inte verka oskön så hon skrattade och sa nej. Sedan frågade hon vem han gillade minst på företaget. Han svarade. Efter det frågade han vem hon ville ligga med just då. Hon visste inte hur hon skulle hantera situationen, så hon skrattade bort det. Hon ville inte framstå som tråkig, eller som att hon inte bjöd på sig själv. Det var viktigt att han tyckte om henne. Det var ju han som bestämde hennes lön och tillät henne att byta arbetspass.

Hon kände sig väldigt berusad. Under kvällen hade han flera gånger bett henne att gå till baren och beställa mer vin, och hade då gett henne sitt kort att betala med. Hon sa att om hon fortsatte dricka i den här takten så skulle hon snart hamna på golvet. Hon sa att han tålde mer alkohol än hon. Men han svarade att det var klart att de skulle dricka lika

mycket båda två. Det kändes som att han tjatade om att hon skulle dricka mer. Sedan sa han att hon satt för långt bort. Han tyckte att hon borde sitta bredvid honom. Hon satte sig bredvid honom. Han började förklara att han varit förälskad i henne ända sedan han lärde känna henne, att han alltid hade gillat henne och att han tyckte att hon såg bra ut. Hon kände att det här blev en annan nivå. Det här var inte vad hon hade tänkt sig med träffen. Hon kände att hon blev stum och chockad. Hon ville ju att han skulle fortsätta tycka om henne, för det var en fördel på jobbet, och att det skulle vara en bra stämning. Han frågade "vadå, tycker du inte om mig?". Hon försökte skratta bort det. Hon kunde ju inte säga att hon inte gillade sin chef. Hon fick väl fram ett "ja" eller något sådant. Sedan kysste han henne. Det var han som kysste henne – hon besvarade inte kyssen på något sätt. Hon började tänka att hon måste ta sig därifrån. Tidigare under kvällen hade hon skrivit till några vänner på Snapchat att det var obehaglig stämning och att hon var rädd. Nu tänkte hon att hon måste ringa någon och komma på ett sätt att ta sig därifrån. Hon gick till damtoaletterna. Hon gick in i det vänstra toalettåset därinne. Då märkte hon att Peter hade följt efter henne. Han följde med in i åset och låste dörren.

Inne i toalettåset var hon chockad och panikslagen. Det var ett väldigt trångt ås. De stod mittemot varandra. Hon kände sig trängd – han stod framför dörren. Han är mycket större än hon. Han kysste henne. Han började knäppa upp hennes jeans, och drog ner hennes jeans och trosor. Det var inga tightsa jeans så de gled lätt av. Jeansen och trosorna hamnade vid vaderna ungefär. Hon kände sig bortkopplad, förstelnad och kraftlös. Hon tror att hennes armar hängde längs med sidan. Det var som att kroppen hade stängt av och hon såg sig själv utifrån. På något sätt vändes hon om. Hon vet inte om hon vände sig själv, eller om det var Peter som vände på henne, men hon skulle tro att det var han som vände på henne. Hon minns att hon hängde med överkroppen mot golvet, vänd mot toalettstolen. När hon stod så hade Peter tagit av sina byxor och genomförde vaginalt samlag med henne. Hon var inte med på vad som försiggick, utan liksom bara fann sig i situationen. Han hade samlag med henne, med sin penis i hennes vagina. Hon såg inte hans

penis, men hon kan inte ha misstagit sig på det. Det var inte något finger som han förde upp i henne. Hon vet inte hur lång tid det pågick, kanske fem till tio minuter. Hon kände hur hans kropp stötte mot hennes. Plötsligt var det som att hon fick ett ryck och fick kraften tillbaka. Hon tänkte "vad händer?". Hon reste sig och ställde sig rakt. Hon tog på sig byxorna och lämnade toalettbåset.

Hon tänkte att hon behövde hitta någon som hon kände i personalen. Hon hade själv jobbat på Posthotellet och kände till personalutrymmena. Hon gick mot ett utrymme som kallas Bankettområdet, men insåg att det inte var någon där. Alla lokaler var tomma. Hon började försöka få tag på någon på telefonen. Här minns hon inte riktigt att Peter var med henne. Nästa minne hon har där Peter var med var inne på Bankettområdet, där hon visade honom att hon pratade i telefon. Hon sa att hon behövde gå hem. Hon pratade med sin vän Viggo som hjälpte henne att kolla upp bussar från stan. Peter ifrågasatte att hon skulle gå hem, och sa att han kunde betala en Uber åt henne senare, och att de kunde fortsätta kvällen. Här är hennes minnesbilder suddiga. Hon var väldigt berusad. Nästa minne är att hon satt på bussen och pratade i telefon med Viggo. Hon kände inte Viggo jättebra så de kallpratade mest, men det var skönt att prata med någon. Peter smsade och ringde under bussresan, men hon svarade inte. Viggo skulle gå och lägga sig och lade på. Hon ringde till sin bror. När han svarade bröt hon ihop. Hon började panikgråta och kunde knappt andas. Hon började tänka "vad har hänt nu?" och undrade vad som skulle hända med hennes jobb. Hon var orolig för hur det skulle gå med relationen till Peter.

När hon kom hem gick hon, som alltid, och sa hej till sina föräldrar för att berätta att hon var hemma. Men hon ville inte visa sig för dem, eftersom hon hade gråtit jättemycket. Så hon stod med dörren på glänt och berättade att hon var hemma. Sedan gick hon till sin brors rum. Då brast det igen. Hon hade inte kraft att förklara vad som hänt, så hon sa bara att "vi strulade". Sedan satt hon där och hulkgrät. Det slutade att hon sov i sin brors säng, eftersom hon inte klarade att vara ensam.

Dagen efter skulle hon gå upp tidigt och arbeta. Hon såg ingen annan utväg än att hon måste gå till jobbet. Hon kunde inte sjukskriva sig för

det var så tidigt så det fanns ingen chans att hitta en ersättare. Hon undrade om hon någonsin skulle kunna berätta om det här för någon. På väg till jobbet pratade hon med sin vän Emelie, men fick inte riktigt fram vad som hänt. Hon berättade bara att det hade hänt saker som hon inte ville, och att hon inte visste vad hon skulle göra. Under dagen fick hon upprepade sms och samtal från Peter. Hon ignorerade det. Några kollegor som hon skjutsade reagerade på att han ringde så många gånger. För att få ett slut på ringandet så skrev hon att hon var med sin mamma i bilen. Han insisterade på att de behövde prata. Det kändes otroligt jobbigt och hon var rädd för att han skulle dyka upp på hennes arbete. Han hade ju hennes schema.

På torsdagen samma vecka skulle hon arbeta på Åby travbana. Då skulle hon vara ensam där med en kock. Hon fick veta att Peter hade ringt och kollat att de var på jobbet. Det var inget som brukade hända. Hon fick panik, eftersom hon var så rädd för att Peter skulle dyka upp. Hon ringde sin pappa och bad honom komma. Hon förklarade för honom att något hade hänt. Han fick komma dit och sitta där hela arbetspasset. Dagen efter skulle hon egentligen ha arbetat, men då orkade hon inte hålla ut mer. Det fungerade inte att gå omkring och vara så rädd på jobbet. Hon bad sin pappa ringa och sjukskriva henne. Tillsammans med sin pappa bestämde hon sig för att prata med en av de högsta cheferna. Hennes pappa bokade in ett möte. Hon skrev ett brev till chefen, Alexander, om vad som hade hänt. Hon skrev ner det eftersom hon var så skör och inte klarade att berätta om det. Dagen efter mötet gjorde hon en polisanmälan.

Efter händelsen var hon konstant rädd, så hon sa upp sig från sitt arbete. Hon gick bara hemma och mårde dåligt under ett par veckors tid. Hon vågade inte vara ensam och hade mardrömstankar om att Peter skulle dyka upp. Hennes familjemedlemmar fick alltid ordna så att hon inte var ensam hemma. Hon började prata med en kurator efter händelsen och träffar fortfarande henne ibland. Det här har påverkat hennes vardag. Hon blir rädd om någon flirtar med henne och tycker det känns obehagligt. Hon försöker få anledning att skjutsa kompisar för att slippa gå ensam från jobbet till garaget.

Peter Molarin: Han och målsäganden hade pratat om att ses på en AW. Han ville ha en god relation med sin personal, så det hände titt som tätt att han träffade anställda på det sättet. Det var hans sätt att lära känna personalen. Han kan ha sagt till sin chef att han träffade personal på det viset; det var åtminstone ingen hemlighet. Det hade kanske hänt att han träffat andra anställda på en lunch eller en öl på tu man hand vid fem eller sex tillfällen. Mötet med målsäganden hade han i sin roll som hennes chef. Listan med förslag på aktiviteter som han skickade före mötet fanns det inget syfte med. Det var bara på skämt. Givetvis föreslår han inte på allvar för anställda att de ska boka hotellrum.

De hade en trevlig kväll enligt hans uppfattning. De satt och tjoade med varandra – det var mycket skratt och tjo och tjim. De pratade om företagets sociala medier, och hon sa att hon kunde arbeta med det. Han sa att det var något som hon kunde göra, men att det inte var ett beslut som han kunde fatta ensam. Han har inget minne av att han skulle ha pratat om jobb som konsultchef eller jobb på kontoret med henne.

De började leka Tjugo frågor och frågade varandra om allt möjligt. Efter en stund blev frågorna intima. De intima frågorna ställdes från båda håll. De frågade varandra hur många de hade legat med. Han minns inte att han skulle ha frågat vem hon ville ligga med på företaget. Han sa något om att de satt så långt ifrån varandra och att det var svårt att höra varandra över bordet. Då reste hon sig och satte sig bredvid honom, väldigt nära. Då ändrade sig stämningen för kvällen och han upplevde att det blev en mer intim känsla. Det blev en väldigt flirtig stämning. De tittade varandra i ögonen. Han lade en hand på hennes lår. Det är svårt att förklara på vilket sätt stämningen blev flirtig, men det var hela atmosfären. Han fick den känslan. Det här var någon gång när de var inne på den andra flaskan vin. Enligt hans uppfattning kysste de aldrig varandra i soffan.

Han gick på toaletten och kom tillbaka. Han frågade henne om hon kunde tänka sig att gå på toaletten. Sedan drack de lite mer. Någon gång där köptes den tredje flaskan vin in. Han frågade igen om hon ville gå på toaletten. Han vet inte vad han lade i den frågan. Det var en invit kanske. Han frågade inte om de skulle ha sex eller så, utan han frågade just om

de skulle gå på toaletten. Målsäganden reste sig och gick först, och han kom efter. Han gick en bit bakom henne. Han bar på deras väskor och jackor. Hon stod utanför toalettbasen. Han tror att det var en unisextoalett. Då kom han med jackorna och gick förbi henne in i ett toalettbas. Hon följde efter. Han kan inte svara på vem av dem som låste. Han lade jackor och väskor på toalettsitsen och vände sig mot henne. De stod mittemot varandra så att de hade toalettstolen vid ena sidan. De tittade på varandra. De började kyssas med varandra. Det var väldigt ömsesidigt. Han kysste henne och hon kysste honom tillbaka. Hon höll sina händer om hans huvud. Han höll händerna om hennes midja. Hon tog med sina händer på hans bröst. Hon rörde honom vid nacken och bröstet – hon rörde aldrig vid hans kön eller däromkring. Han knäppte upp hennes byxor och drog ner dem. Han hade sitt finger i hennes underliv, medan de stod upp. När han satte fingret i henne visade hon ingen reaktion, men hon tog fortfarande på honom på samma sätt som tidigare. Hon vände sig om så att hon stod med ryggen mot honom, och höll sina händer mot toalettstolen. Han knäppte upp sina egna byxor. Han fick inte stånd, så han kunde inte ha samlag med henne. I polisförhör har han sagt att han varit nära hennes kön med sin penis i slakt tillstånd, att de försökte ha sex och att den kanske kom in en liten bit, men inget av det stämmer. Hans penis kom inte i kontakt med hennes kön. Han försökte aldrig få in den i henne. Han vet inte varför han sagt så till polisen – han fick väl panik.

De reste sig upp och han satte sig på toalettstolen. Han frågade “ska vi prova så här?”. Hon skrattade. De kysstes. Sedan gick de ut från toaletten.

Han uppfattade det som att hon var med på allt som hände inne på toaletten. De pratade inte med varandra därinne, men de skrattade lite. Hon sa aldrig nej. Hon vände sig om självmant. Han tvingade henne inte fysiskt.

Hennes buss gick från baksidan av hotellet så de gick bakvägen ut. När de var i Bankettområdet började hon prata i telefon. Han frågade om hon ville ta en promenad, men hon sa att hon ville åka hem. Efter det gick de ut och skildes åt.

Hans berusningsgrad var inte särskilt hög under kvällen. Han hade kontroll över situationen, och var inte särskilt full. Han tror inte att alkoholen hade någon del i det hela. Men det var inte ett övervägt beslut från hans sida. Tanken var aldrig att det skulle bli så. Men de hade en connection. Han tänkte inte något på ålderskillnaden. Han uppfattade inte heller målsäganden som kraftigt berusad. Hon drack inte så mycket. Självt hade han druckit nästan en och en halv flaska vin, en öl och en whisky. Han uppfattade det som att alkoholbeställningarna var ömsesidiga – målsäganden var den som gick och beställde alla vinflaskor. Han har inte tryckt ner alkohol i halsen på henne.

Han försökte komma i kontakt med målsäganden efter händelsen. Han hade varit otrogen mot sin sambo och hade ångest över det. Så han ville försäkra sig om att allt var okej, och att de inte skulle prata om det som hade hänt. Han ville inte att det skulle komma fram. Till slut gav han upp försöken att få kontakt med henne, för hon svarade aldrig. Det inspelade samtalet var den första kontakten han hade med sin chef Alexander om händelsen. Sättet som Alexander pratade på gjorde att han fick panik.

Emelie Jonasson: Hon och målsäganden är nära vänner och har varit det i flera år. Vid den här tiden hördes de av varje dag. Hon visste att målsäganden skulle gå på en träff med sin chef. Det var tydligt något han gjorde med flera från företaget. Målsäganden skickade bilder från kvällen. De skrev också med varandra på Snapchat. Emelie fick uppfattningen att målsäganden tyckte att det var obehagligt. Målsäganden skrev något om att chefen ställde obekväma frågor. Emelie minns inte vilka frågor, men sådant som det var opassande för en chef att fråga om. Målsäganden försökte ringa Emelie under kvällen, men Emelie missade samtalet. Såvitt hon har förstått var det chefen som köpte alkoholen under kvällen.

Dagen därpå ringde målsäganden och berättade mer. Då fick Emelie veta hur illa det var. Målsäganden berättade om att hon gått på toaletten för att komma undan situationen, och då hade chefen kommit efter och tryckt sig in och låst dörren. Och där förgrep han sig på henne. Han tog av henne kläderna och hade sex med henne. Det hade gått relativt fort

och sedan försökte målsäganden ta sig ut från toaletten och ta sig hem. Målsäganden berättade först inga detaljer om hur han hade haft sex med henne. När de sågs några dagar senare fick Emelie veta att han hade stoppat in fingrarna på en massa olika sätt. Emelie vet inte om det var något mer än så; målsäganden har inte berättat detaljer kring det. Målsäganden hade varit berusad men kom ändå ihåg vad som hade hänt, men kanske inte alla detaljer.

Helgen efter var målsäganden rädd, för då ringde chefen mycket och ville ha kontakt. Emelie sa till målsäganden att hon borde berätta för sina föräldrar. De pratade om det varje gång de sågs. Målsäganden var chockad och ledsen. Emelie hade aldrig sett den sidan av målsäganden innan, som annars alltid hade varit en väldigt glad person. Nu var hon väldigt nedstämd. Hon började gå till en psykolog. Så här en tid senare har målsäganden släppt det hela lite.

Christina Forsberg: Hon är kurator på Sahlgrenska och har arbetat på kvinnokliniken där sedan år 2011. Många klienter har utsatts för sexuell våld. Hon träffade målsäganden för första gången den 28 december, efter att målsäganden hade sökt till akuten efter ett övergrepp. Målsäganden berättade om att hennes chef förgripit sig på henne inne på en toalett, dit hon gått för att försöka komma undan ett möte som börjat kännas obehagligt och skrämmande. Målsäganden beskrev att hon upplevt en överklighetskänsla och att hon sett sig själv uppifrån. Det hon beskrev är något man ofta ser hos personer som utsätts för övergrepp. Det kallas frozen fright och innebär att man är oförmögen att röra kroppen. De som upplever det får ett liknande reaktionsmönster och tappar muskelstyrka, förmågan att röra kroppen och att tala. Det här är något som Christina möter ofta i sitt arbete.

Huvudfokus för hennes möten med målsäganden har varit att stötta målsäganden i att hitta strategier för att hantera sina symtom. Målsäganden har haft flera akuta stressreaktioner, både initialt och under en ganska lång tid efter händelsen. Målsäganden beskrev påträngande symtom som påverkad sömn, lättskrämdhet, ökad vaksamhet och rädsla, samt ett undvikande beteende. Målsäganden gick från att vara en fullt fungerande tjej med många aktiviteter och vänner till en otrygg person

som inte vågade vara ensam. Hon vågade inte vara i stallet utan en förälder längre. Hon kollade ofta av att det var låst hemma. Hon skaffade sällskap när hon gick mellan jobbet och garaget. Målsäganden beskrev en stor påverkan i sin funktion och vardag under en lång tid. Från januari 2023 fram till nu har hon och målsäganden träffats ungefär åtta till tio gånger.

Alexander Sundelin: Han är delägare i bemanningsföretaget som målsäganden och Peter arbetade på. Vid den här tiden ansvarade Peter för kund- och personalkontakt. Peter var med och bestämde de anställda konsulternas löner. Det var inte så att cheferna skulle ha individuella träffar med personalen på tu man hand. Han hade ingen kännedom om att Peter hade den typen av träffar, eller planerade att ha det.

Han fick ett sms av målsägandens pappa som skrev att de behövde prata så fort som möjligt, och de träffades strax därpå. Alexander fick ta emot en text som målsäganden hade skrivit där hon beskrev händelsen. Han blev chockad av att läsa texten. Det som stod i den var detaljerat. Han hade lärt känna Peter ganska väl, och kände att det som stod var väldigt trovärdigt. Det kändes inte främmande från den Peter som han hade upplevt. När han läste texten så hörde han Peter i den. Det var något med uttrycken; sätten att använda orden på.

Sedan pratade de lite om hur de skulle gå vidare. Det som var viktigt för målsäganden var att hon inte skulle sitta fast hos bemanningsföretaget under sin uppsägningstid, och att hon skulle få lov att bli rekryterad av bemanningsföretagets kunder. Det talades också om någon form av ekonomisk kompensation till målsäganden, i form av att hon skulle vara arbetsbefriad med lön under uppsägningstiden. Men efter ett samtal med sin advokat senare så kom han fram till att det inte vore en bra idé. Han upplevde målsäganden som skakad på mötet. Stämningen var väldigt allvarlig. Det var mest pappan som förde hennes talan. Pappan tyckte att Peter borde få någon typ av repressalie för det som hänt. Alexander höll med om det. Mötet var jättejobbigt för målsäganden.

Efteråt pratade han med den andre delägaren och de bestämde sig för att avsluta Peters anställning. Det spelade ingen roll om något brott hade

begåtts, utan själva mötet i sig som Peter hade haft med målsäganden var ett övertramp. Det är inte så de arbetar på bemanningsföretaget. Även om Peters möte med målsäganden skulle ha slutat med en jättebra stämning så hade själva sättet för mötet varit skäl för uppsägning. Att umgås med enskilda anställda på det sättet är för Alexander skäl nog att inte få jobba kvar. Det ingår absolut inte i arbetet. De söker inte enskilda relationer av den typen med sina anställda konsulter. Han hade hört Peter säga flera gånger att "åh, jag ska bjuda målsäganden på ett glas vin, hon är bäst". Men det uppfattade han inte som något seriöst. Hans uppfattning är att det var tydligt från företagets sida att den sortens "konsultvård" inte var något acceptabelt. Det var också ett övertramp att Peter tog målsäganden till Posthotellet för detta, som är en av bemanningsföretagets kunder.

När han ringde Peter efteråt upplevde han honom som lite förvånad och uppgiven. Han misstänkte att Peter hade förstått att något hade gått snett den där kvällen, så när Alexander ringde så blev det tydligt. I samtalet så var det som att livet rasade framför Peter. Peter sa väldigt lite om vad som hade hänt. Han bad om ursäkt flera gånger.

Ett tag senare fick han veta att Peter i ett tidigare sammanhang hade föreslagit för två anställda tjejer att åka upp till Stockholm och bo på hotell. Det är inte något som hade varit relevant för företagets verksamhet. Alexander kände ett starkt obehag av det.

Viggo Backman: Han och målsäganden kände varandra vid den här tiden, men gör inte det längre. De var lite mer än vänner men kände inte varandra särskilt väl. De hade haft kontakt på dagen den 13 december och hon hade skrivit att hon skulle på middag. Då tänkte han att han inte skulle störa. Men det blev att de skrev till varandra under kvällen på Snapchat. Till en början skrev hon hela meningar och rättstavat. Men efter ett tag var det inte sammanhängande meningar längre. Han skrev och frågade hur det var fatt. Det han minns starkast är att hon svarade "jag är rädd". Hon skrev inget om varför hon var rädd. Då ringde han henne, men fick inget svar. Sedan ringde han igen och då svarade hon några sekunder. Sedan ringde hon till honom och då försökte hon ta sig ut från hotellet. Han sa till henne att ta sig därifrån. Det märktes att hon

var väldigt berusad. Det hördes på talet. Hon tog sig därifrån till bussen. Han pratade med henne tills hon satt på bussen och hela vägen hem. Han frågade varför hon skrivit att hon var rädd. Hon sa att hennes chef hade supit ner henne. Hon sa att chefen hade haft andra intentioner och bjudit på drink efter drink efter drink. Hon berättade inget mer om vad som hänt under kvällen. Han minns inte heller att hon berättade vad som hänt vid något senare tillfälle. De hade kontakt efter händelsen också. Hon var lite mer tillbakadragen efteråt kanske.

Målsägandens bror: Han och hans syster har en bra relation och står varandra nära. Han arbetade på samma bemanningsföretag som målsäganden, och hade också Peter som chef. Det var målsäganden som hade fått in honom på bemanningsföretaget, vid ett möte med Peter. Han visste om att målsäganden skulle träffa Peter på kvällen den 13 december. Målsäganden visade meddelandena från Peter, där det stod att de skulle dricka sig fulla. Peter var väldigt informell och skämtsam mot sina anställda så han tänkte att det kunde bli en rolig grej. Den första kontakten med målsäganden när hon var på träffen bestod i att hon skickade en bild via Snapchat på Peter som hade köpt vin. Sedan dröjde det ett tag tills han fick ett nytt meddelande där målsäganden skrev att hon fick en obehaglig känsla av Peter, eller något i den stilen. Han reagerade inte speciellt mycket på det, vilket han ångrar nu. I efterhand har han förstått att det här var före själva händelsen. Han trodde kanske inte just då att målsäganden var så seriös i det hon skrev.

Nästa kontakt med målsäganden var när hon satt på bussen och ringde honom. Hon grät hysteriskt. Det gick knappt att få fram ett ord från henne. Han tröstade henne och sa att det löser sig. Han frågade inte vad som hänt. När hon kom hem gick hon till föräldrarna för att berätta att hon var hemma, och kom sedan till hans rum. Deras pappa kom in och frågade hur det var. Målsäganden sa att det var okej, för hon ville få pappan att gå. Hon var väldigt påverkad – både av alkohol och av det som hänt – och hade starka känslor. Han frågade vad som hänt. Hon svarade att hon hade hånglat med Peter. Han tyckte inte att det förklarade varför hon var så ledsen, men frågade inte mer. Det viktiga var inte att få veta exakt vad som hade hänt utan att trösta henne. Hon

fortsatte att gråta hysteriskt. Det var känslösamt för honom att se sin syster så. De bestämde att hon skulle sova i hans rum. Det kändes tryggt att hon skulle göra det.

Några dagar senare pratade de om vad som hade hänt. De satt på hans rum och han frågade henne om det. Då berättade hon hela historien – att de hade beställt mycket alkohol, att de hade lekt Tjugo frågor och att Peter hade ställt konstiga och sexuella frågor, att Peter hade kysst henne, och att hon sedan gått till toaletten för att komma undan, men blivit förföljd av Peter. Därinne hade Peter fortsatt att kyssa henne, tagit av hennes och sina egna byxor, och sedan genomfört ett vaginalt samlag med henne bakifrån. Hon hade varit helt frusen och inte vetat vad hon skulle göra av sig själv. Det var detta som han minns att hon berättade. Om han i polisförhör har sagt att hon inte berättade några detaljer vid det här tillfället så vet han inte vad han menade då.

Det blev en stor skillnad på målsägandens personlighet efteråt. Tidigare hade hon varit så glad och entusiastisk. Nu blev hon nedstämd. Den första månaden ville hon inte vara ensam hemma. Hon pratade ofta om händelsen och att hon var påverkad av den.

Målsägandens pappa: Han och målsäganden har en bra relation och kan prata om mycket. De visste att målsäganden skulle träffa sin chef på kvällen den 13 december. Han är själv chef, och tyckte det var ett konstigt upplägg att som chef gå ut med sin anställda, och att målsäganden skulle få välja aktivitet. Men han arbetar inte i restaurangbranschen och vet inte hur det brukar gå till där. Det kändes i alla fall betryggande att veta att företaget visste om att träffen skulle äga rum – målsäganden hade dagen före fått en fråga om hon kunde arbeta men sagt nej eftersom hon skulle ut med Peter. Då tänkte han att det här var något som var sanktionerat på arbetsplatsen.

Han brukar erbjuda sig att hämta målsäganden när hon är ute, men den här kvällen skulle hon gå ut så tidigt. När målsäganden kommer hem sent på kvällarna vill han och hennes mamma alltid att hon kommer till deras rum och berättar att hon är hemma, oavsett om hon har jobbat sent eller varit ute med vänner. De gick och lade sig, och hade ställt en väckarklocka om hon inte skulle komma hem. När hon kom hem den

kvällen så var det inte som vanligt. Hon stod längre bort än vad hon brukar, med sovrumsdörren på glänt, och de fick inte lov att tända lampan. Hon ville bara avsluta samtalet. Hon har ju väckt dem hundratals gånger på natten och stått i dörröppningen, men den här gången såg hon så liten ut och de fick inte lov att titta på henne. Han kommer alltid ha kvar bilden av det på näthinnan. På morgonen märkte han att hon hade sovit i sin brors rum, vilket hon annars aldrig gör.

De närmaste dagarna kändes det som att något var fel, men de ville inte pressa målsäganden till att berätta. Det brukar få motsatt effekt om man tjarar på henne. Hon behöver få berätta i sin egen takt. Några dagar senare så ringde hon honom när han var på jobbet. Han kommer ihåg att han var särskilt uppmärksam på att svara när hon ringde. Då berättade hon att det inte hade varit bra när hon var ute med sin chef, och att chefen nu hade hört av sig mycket fast hon inte ville det. Dagen efter skulle hon arbeta på Åby travbana, men hon sa att hon inte vågade det. Hon var rädd för att Peter skulle komma dit. Så han fick följa med och sitta där hela hennes arbetspass. Dagen efter det kände hon att hon inte klarade att jobba mer, men hon vågade inte ringa och sjukanmäla sig för hon var rädd att Peter skulle svara. Så han fick sjukanmäla henne. Efter det kom han och målsäganden fram till att situationen inte var hållbar mer. De tog kontakt med Alexander, som var Peters chef, och bad om ett möte. Inför mötet skrev målsäganden en sammanfattning av allt som hade hänt. Han läste den i bilen på väg till mötet. Det var första gången som han förstod att det hade skett en våldtäkt. Det var tufft, och han grät lite av att läsa brevet, men fick ta sig samman för målsägandens skull.

Det blev ett bra möte med Alexander, som tog händelsen på största allvar. De bestämde att målsäganden inte behövde arbeta där mer och att hon också kunde få lov att bli rekryterad av bemanningsföretagets kunder. Efter mötet bestämde sig målsäganden för att göra en polisanmälan. De åkte till polisstationen och gjorde det. Efter det blev det mer vardag hemma, men de fick ändra sina rutiner. De var tvungna att se till att någon hela tiden var hemma med målsäganden, eller följde med henne till stallet. Hon var verkligen rädd för att Peter skulle komma hem till dem, eller börja ringa henne igen. När hon fick veta att Peter

hade fått sparken var hon rädd att han skulle ta ut det över henne. Hela familjen gick på helspänn. De fick ordna så att dörrarna låstes automatiskt. Målsäganden var tidigare en väldigt glad tjej med många vänner och aktiviteter, men det blev en paus i det. Hon blev sluten i sättet. Det blev bättre när de fick ett datum för rättegången. Hon har successivt kommit tillbaka till vardagen efter det.

SKÄL

Inledningsvis går tingsrätten igenom bedömningen av skuldfrågan, det vill säga om Peter Molarin ska dömas för brott eller inte. Därefter redovisas tingsrättens bedömning av frågorna om påföljd och skadestånd samt övriga frågor.

Skuldfrågan – har Peter Molarin gjort sig skyldig till våldtäkt?

Tingsrätten inleder detta avsnitt med att beskriva vad som rättsligt sett är att beteckna som en våldtäkt. Därefter beskrivs de metoder som har utvecklats i praxis för hur en bevisvärdering kan gå till när ord står mot ord. Efter det redovisar tingsrätten sina slutsatser i frågan om någon våldtäkt har begåtts på det sätt som åklagaren har påstått.

Brottet våldtäkt – rättsliga förutsättningar

Regleringen av brottet våldtäkt i 6 kap. 1 § brottsbalken bygger, sedan år 2018, på samtycke. Det avgörande för om en våldtäkt begås är om någon med en person som inte deltar frivilligt genomför ett samlag eller en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag. Det krävs alltså inte något våld eller fysiskt betvingande för att en våldtäkt ska ha begåtts.

En person som deltar frivilligt i ett samlag eller annan sexuell handling har av fri vilja bestämt sig för att delta i någon form, mer eller mindre aktivt eller passivt. För att beslutet att delta i en sexuell handling ska vara ett uttryck för någons fria vilja krävs att vederbörande inte är utsatt för tvång som till

exempel våld eller hot, inte heller befinner sig i en särskilt utsatt situation exempelvis på grund av berusning som gärningsmannen otillbörligt utnyttjar och inte heller förmås att delta i handlingen genom att gärningsmannen missbrukar att offret står i beroendeställning till honom. En person som befinner sig i en sådan situation anses inte kunna delta frivilligt. (Se prop. 2017/18:177 s. 33 och 36).

Med att en person inte deltar frivilligt i en sexuell handling avses två saker: att personen inte av fri vilja har bestämt sig för att delta i handlingen (personen har inte sagt ja) respektive att personen av fri vilja har bestämt sig för att inte delta i handlingen (personen har sagt nej). I överrumplingssituationer har offret inte fattat något beslut om deltagande. Det betyder att offret inte har deltagit frivilligt i det samlag eller den sexuella handling som kommit till stånd. Frivilligheten testas när den sexuella handlingen företas. Det frivilliga deltagandet måste även föreligga under hela den sexuella handlingen. Varje person kan när som helst ändra sig i frågan om han eller hon vill delta i sexuella handlingar. (Jfr prop. 2017/18:177 s. 78 och 79).

Vid bedömningen av om ett deltagande är frivilligt ska det särskilt beaktas om frivillighet har kommit till uttryck genom ord eller handling eller på annat sätt. En person som mot sin vilja utsätts för ett sexuellt närmande har inte något ansvar för att säga nej eller för att på annat sätt uttrycka sin motvilja. Utrymmet för att bedöma en ren passivitet som uttryck för ett val att delta i en sexuell handling är begränsat. Bedömningen av om deltagandet har varit frivilligt eller inte ska grundas på situationen i dess helhet. (Se prop. 2017/18:177 s. 31 och rättsfallet *Övernattningen*, NJA 2019 s. 668 p. 15).

Utgångspunkten är att den som deltar frivilligt i en sexuell handling ger uttryck för sitt val att delta på något sätt och att avsaknaden av sådana uttryck normalt får förstås som att deltagandet inte är frivilligt. Den som utför en sexuell handling mot någon annan person har ett ansvar för att förvissa sig om att den andra personen vill delta. Om en person vill ha sexuellt umgänge med någon som förhåller sig passiv eller ger dubbeltydiga signaler får han eller hon således ta reda på om den andra personen vill. Detta krav gäller inte bara vid det inledande skeendet utan kvarstår under hela tiden som det sexuella umgänget består. (Se prop. 2017/18:177 s. 34).

Bevisvärdering i våldtäktsmål

I mål om våldtäkt saknas ofta direkta vittnesiakttagelser och teknisk bevisning till stöd för åtalet. Det hindrar inte att bevisningen ändå kan befinnas tillräcklig för en fällande dom. Högsta domstolen har i ett antal rättsfall pekat på centrala faktorer att utgå från vid bevisvärderingen i mål om sexualbrott när målsägandens och gärningsmannens berättelser inte är förenliga med varandra. I rättsfallen NJA 2009 s. 447 I och II uttalas att en huvuduppgift för domstolen i den typen av mål är att bedöma trovärdigheten av målsägandens utsaga. En alltigenom trovärdig utsaga från målsäganden kan i förening med vad som i övrigt har framkommit i målet, till exempel om målsägandens beteende efter händelsen, vara tillräcklig bevisning för en fällande dom.

I rättsfallen NJA 2017 s. 316 I och II utvecklar Högsta domstolen vilka kriterier som är av relevans för bedömningen av en utsaga i ett mål om sexualbrott. Högsta domstolen uttalar att det är svårt att bedöma en utsaga med ledning av det allmänna intryck som förhörspersonen ger eller av icke verbala faktorer i övrigt. I första hand finns det därför anledning att lägga vikt vid faktorer som avser innehållet i berättelsen som sådan. Det förhållandet att en utsaga är klar, lång och detaljrik kan ofta vara tecken på att den är sann, medan det saknas egentligt stöd i forskning för att anse att konstansbrister (i bemärkelsen att lägga till eller ta bort information) är ett kriterium på bristande tillförlitlighet.

Åklagaren har, som alltid, bevisbördan för att det händelseförlopp som påstås i åtalet har ägt rum. I det ligger att åklagaren – ifråga om rekvisitet frivillighet – behöver bevisa att målsäganden inte deltog frivilligt i den sexuella handlingen. Även när det gäller kravet på uppsåt eller oaktsamhet är det åklagaren som ska bevisa det som läggs gärningsmannen till last. För att fälla till ansvar för uppsåtlig våldtäkt i fråga om bristande frivillighet krävs att det är styrkt antingen att gärningsmannen har förstått att målsäganden inte deltog frivilligt, eller att gärningsmannen insåg risken för att målsäganden inte deltog frivilligt och dessutom var likgiltig inför omständigheten att målsäganden inte deltog frivilligt. Alltså att en insikt om att målsäganden inte deltog frivilligt inte skulle ha avhållit gärningsmannen från att företa handlingen. Det avgörande för bedömningen är gärningsmannens faktiska inställning vid tidpunkten för

gärningen.

Prövningen av om gärningsmannen har agerat med likgiltighet i förhållande till den omständigheten att målsäganden inte har deltagit frivilligt måste göras med utgångspunkt i de faktiska omständigheterna i det enskilda fallet.

Handlingar som har föregått händelsen och vad som har hänt efter den blir av betydelse, liksom vad som har framkommit om parternas agerande under själva händelseförloppet. Gärningsmannens ålder, mognad och psykiska hälsa kan också vara omständigheter av betydelse för bedömningen.

Bevisprövningen tar sikte på vad gärningsmannen vid gärningstillfället har uppfattat om relevanta förhållanden och hur han har förhållit sig till dem. (Se rättsfallet *Övernattningen*, p. 26).

Tingsrättens bevisvärdering i målet

Värdering av parternas utsagor

I detta mål har målsäganden lämnat en lång, levande, klar, detaljrik och sammanhängande berättelse. Det framstår inte som att hon överdriver. Hon har vinnlagt sig om att redovisa uppgifter som kan vara till fördel för Peter Molarin – som att hon inte är säker på om det var han som vände på henne eller om hon vände sig själv inne i toalettbåset. Hon har också förklarat att hon inte sagt nej till hans närmanden, utan har förhållit sig passiv.

Målsägandens berättelse innehåller inga motsägelser eller direkt svårförklarliga inslag. Man kan visserligen rent allmänt undra, som försvararen också har varit inne på, varför målsäganden har lagt så stor vikt vid att framstå som “en skön person” och positiv, så att hon inte bara kunde ha tackat för sig och lämnat träffen direkt när det blev obehagligt. Samtidigt kan detta förstås utifrån den person som målsäganden är – för en social nittonåring som har sitt första riktiga jobb och vill visa framåtanda inför chefen kan det kännas betydelsefullt att framstå som härlig och inte skapa dålig stämning.

Målsägandens agerande kanske var lite naivt, men man får lov att vara naiv och ändå vara fredad från sexuella närmanden.

De uppgifter som målsäganden har lämnat om händelsen framstår vidare som

tillförlitliga. Även om hon har varit berusad så har hon haft tydliga minnesbilder av centrala delar av händelseförloppet, och har kunnat redogöra på ett detaljerat sätt för kronologin i allt som hände. Hon har varit noggrann med att redovisa vad hon minns klart och när hon är osäker.

Målsägandens berättelse får också stöd i väsentliga delar av den övriga bevisning som har lagts fram. En del av den framlagda bevisningen ger enligt tingsrätten varken stöd för eller emot åtalet, till exempel bevisningen om Peter Molarins försök att kontakta målsäganden efter händelsen eller Peter Molarins upprördhet under telefonsamtalet med sin chef. Särskilt betydelsefulla vid bevisvärderingen av målsägandens utsaga är dock följande omständigheter:

- Målsägandens bror och två vänner har berättat att målsäganden före händelsen på toaletten skickade meddelanden på Snapchat och beskrev att stämningen med Peter Molarin var obehaglig och att hon var rädd.
- Omedelbart efter händelsen på toaletten ville målsäganden ta sig hem – via personalutrymmen – och var angelägen om att tala i telefon hela vägen hem. Under hemresan bröt hon ihop och började gråta hysteriskt.
- Målsäganden var förtvivlad när hon kom hem, vilket var tydligt märkbart för hennes föräldrar och bror. Hon ville inte att hennes föräldrar skulle se henne. Hon grät hysteriskt inför sin bror och sov sedan i hans rum, vilket hon annars aldrig gjorde.
- Några dagar senare skrev målsäganden ner sina minnesbilder av händelsen på ett detaljerat sätt. Hennes beskrivning uppfattades som trovärdig av Peter Molarins chef, som kände Peter Molarin men inte målsäganden.
- En vecka efter händelsen polisanmälde målsäganden att hon utsatts för en våldtäkt, och genomgick en läkarundersökning. Hon började träffa en kurator som konstaterade att målsäganden hade drabbats av akuta stressreaktioner.
- Även under en längre tid efter händelsen påverkades målsägandens mående betydligt och hon gick från att vara en glad och aktiv tjej till en tillbakadragen och rädd person som inte vågade vara ensam hemma eller gå till stallet ensam.

Målsägandens agerande framstår som begripligt utifrån den upplevelse som hon har beskrivit. Tanken att hon skulle ha hittat på allt, till exempel för att hon ångrat sig efter ett från början frivilligt samlag, framstår som så långsökt att den enligt tingsrätten kan lämnas utan avseende.

Det sagda leder tingsrätten till slutsatsen att målsägandens utsaga är robust och

övertygande. Nästa fråga är hur Peter Molarins uppgifter ska värderas.

Peter Molarins utsaga har inte samma djup som målsägandens. Hans berättelse framstår till största delen som oklar, allmänt hållen och fattig på detaljer. Den sexuella aktivitet som han beskrivit framstår inte heller som en realistisk beskrivning av ett frivilligt första sexuellt möte mellan en chef och hans mycket yngre underordnade. Det kan för all del förekomma att en nittonåring vill gå på krogen med en betydligt äldre chef, dricka rejält med alkohol och sedan ha sex med honom i ett trångt toalettbus. Men det händelseförlopp som Peter Molarin har beskrivit är väldigt abrupt och plötsligt. Till exempel säger han själv att de inte kysstes alls före händelsen på toaletten, och inte heller talade om att ha sex med varandra, utan att det första egentliga initiativet skulle ha varit att Peter Molarin frågade målsäganden om hon inte ville gå på toaletten – en fråga som i sig är svårtolkad som sexuell invit. Därefter ska de enligt Peter Molarin omedelbart ha gått in i det trånga toalettbuset, börjat kyssas och sedan ha sex – fortfarande utan att ha sagt något sexuellt till varandra och utan att till exempel ömsesidigt ha smekt varandras kön eller på något annat tydligt sätt ha kommunicerat en önskan om att ha sex. Det händelseförlopp som Peter Molarin har redovisat framstår enligt tingsrätten inte som trovärdigt.

Tingsrätten bedömer mot denna bakgrund att Peter Molarins berättelse har ett svagt bevisvärde, som inte påverkar värdet av åklagarens och målsägandens bevisning i nämnvärd grad. En sammanvägning av den bevisning som åklagaren och målsäganden har lagt fram leder tingsrätten till slutsatsen att målsägandens berättelse får ett sådant stöd av övrig utredning i målet att den kan läggas till grund för bedömningen av händelseförloppet. Det innebär att det objektiva händelseförlopp som tingsrätten anser är bevisat är att händelsen har gått till så som målsäganden har beskrivit den; det vill säga att Peter Molarin har haft vaginalt samlag med målsäganden som inte deltog frivilligt och som i princip förhöll sig passiv under gärningen, men som inte sa nej och som kan ha vänt sig om själv. Att tingsrätten lägger målsägandens utsaga till grund för bedömningen innebär att tingsrätten även utgår från hennes version av hur träffen gick till innan händelsen inne på toaletten ägde rum, det vill säga i fråga om parternas umgänge och samtal vid bordet.

Värdering av uppsåtsfrågan

Nästa fråga som tingsrätten behöver pröva är om det också är bevisat att Peter Molarin under händelsen visste eller förstod att målsäganden inte deltog frivilligt. Det som talar för Peter Molarins version i den prövningen är att målsäganden får förutsättas ha vänt sig om själv inne i toalettåset. Hon har inte heller sagt nej eller markerat motvilja på något tydligt sätt. Dessutom har hon kunnat avsluta samlaget och gå därifrån utan att bli hindrad.

Det som däremot talar emot Peter Molarins uppgifter vid uppsåtsprövningen är den situation som han hade försatt sig själv och målsäganden i. Det är en situation där han har varit drivande i att på ett arbetsmöte förse sin tjugotvå år yngre underordnande med stora mängder alkohol på en kort tid samtidigt som han anspelat på att hon skulle kunna göra framsteg i sin karriär. Det är också en situation där han inte fick något tydligt gensvar när han kysste henne. De hade inte suttit någon längre stund och varit intima med varandra, utan han följde plötsligt efter henne in i ett toalettå. Det framstår som en märklig och ovanlig tanke att en person som man inte känner särskilt väl skulle vara intresserad av att efter så kort tids umgänge gå in i ett litet toalettå på krogen och ha sex, om man inte först hade smekt varandra, eller talat något om saken, eller på något annat sätt hade mer djupgående kunskap om den personens sexuella preferenser. Peter Molarin måste alltså ha förstått, när han följde efter målsäganden till toaletten, att hon kanske inte ville delta i några sexuella handlingar därinne. Hela situationen har gett honom anledning att vara noggrann med att ta reda på hur det förhöll sig med hennes frivillighet.

Väl inne på toaletten fortsatte han att kyssa henne trots att hon förhöll sig passiv, och därefter tog han av hennes byxor och trosor. Att hon sedan vände på sig kan han ha tolkat som en dubbeltydig signal, men detta är inte en tillräckligt tydlig sexuell invit från en i övrigt passiv och berusad person. Passiviteten och dubbeltydigheten borde även i detta skede ha fått honom att undersöka om målsäganden ville ha sex, till exempel genom att fråga henne.

Nästan samtliga omständigheter före och omkring gärningen – alkoholen, hennes ålder, hans roll som chef, plötsligheten och snabbheten i händelseförloppet, frånvaron av mer intim beröring från målsägandens håll och

själva platsen för samlaget – är alltså omständigheter som borde ha fått Peter Molarin att verkligen försäkra sig om att målsäganden ville ha sex. Det gjorde han inte, utan han har tvärtom förklarat att han inte reflekterade över sådant som ålderskillnaden eller mängden alkohol.

Mot bakgrund av det sagda finner tingsrätten att det är bevisat att Peter Molarin insåg att det fanns en avsevärd risk för att målsäganden inte deltog frivilligt och att han var likgiltig inför den omständigheten. Frånvaron av frivillighet har inte – vid tidpunkten för gärningen – utgjort ett för Peter Molarin relevant skäl till att avstå från att begå gärningen. Först efter en stund när målsäganden kvicknade till och tog sig ut från bäset avbröt han gärningen.

Tingsrätten bedömer därför att Peter Molarin har haft nödvändigt uppsåt till att målsäganden inte deltog frivilligt. Det innebär att han ska dömas för våldtäkt bestående i att han har genomfört vaginalt samlag med målsäganden som inte deltog frivilligt.

Övriga delar i gärningspåståendet

Åklagaren har även gjort gällande att målsäganden, oberoende av eventuell frivillighet, deltog i samlaget som en följd av att Peter Molarin utnyttjade att hon befann sig i en särskilt utsatt situation på grund av att hon var berusad. Som tidigare nämnts kan en person inte delta frivilligt i ett samlag om deltagandet sker på grund av att gärningsmannen otillbörligt utnyttjar att personen på grund av berusning befinner sig i en särskilt utsatt situation. Karakteristiskt för en sådan situation är att offret saknar eller i vart fall har klart begränsade möjligheter att freda sin sexuella integritet. Det krävs således inte att offret helt saknar förmåga att värja sig eller kontrollera sitt handlande. En kraftigt berusad person, som på grund av sin påverkansgrad haft klart begränsade möjligheter att värja sig mot ett övergrepp, kan ha befunnit sig i en särskilt utsatt situation, även om han eller hon inte helt har saknat förmåga att uppfatta det sexuella övergreppet. (Se prop. 2012/13:111 s. 112).

Tingsrätten bedömer att det är bevisat att målsäganden var påtagligt berusad och att detta har varit ett skäl till hennes passivitet. Målsägandens berusning har betydelse för tingsrättens värdering av Peter Molarins uppsåt i fråga om frivilligheten, enligt vad som redovisas ovan. Han har förstått att hon var

berusad och mot bakgrund av det haft än starkare indikationer på att hon inte deltog frivilligt. Däremot bedömer tingsrätten att det inte är bevisat att målsäganden har befunnit sig i en särskilt utsatt situation som Peter Molarin otillbörligt har utnyttjat på det sätt som avses i straffbestämmelsen i 6 kap. 1 § första stycket 2 brottsbalken. Tingsrätten bedömer att det inte är visat att målsäganden har varit så påtagligt berusad som den straffbestämmelsen tar sikte på, bland annat eftersom hon på övervakningsfilmen direkt efter händelsen ser ut att röra sig kontrollerat.

Åklagaren har vidare påstått att målsäganden deltog i samlaget som en följd av att Peter Molarin fysiskt har betvingat henne. Detta är enligt tingsrätten inte styrkt. Målsäganden har inte berättat om något sådant. Utredningen visar i stället att Peter Molarin accepterade när målsäganden avbröt samlaget och lämnade bäset.

Slutligen har åklagaren påstått att målsäganden deltog i samlaget som en följd av att Peter Molarin allvarligt har missbrukat att hon stått i beroendeställning till honom. Liksom i fråga om berusningen bedömer tingsrätten att Peter Molarin har betett sig klandervärt i det här avseendet och att det får betydelse vid värderingen av hans uppsåt i fråga om frivilligheten. Han har känt till att målsäganden har stått i ett beroendeförhållande till honom och därför haft än starkare skäl att tro att hennes passivitet berodde på bristande frivillighet. Däremot bedömer tingsrätten att det inte har varit fråga om en sådan situation som avses i straffbestämmelsen i 6 kap. 1 § första stycket 3 brottsbalken. Det har visserligen varit fråga om en beroendeställning, men förutsättningen för att den ska anses ha allvarligt missbrukats beskrivs i förarbetena som något mer graverande än vad det nu har varit fråga om. I praxis om bestämmelsen exemplifieras med att en arbetsgivare hotar med avsked om arbetstagaren inte går med på att ha sex. Handlandet ska också framstå som ett maktövertagande mot en svagare person. (Jfr prop. 1983/84:105 s. 52 och rättsfallet NJA 2015 s. 536 p. 11). Tingsrätten bedömer alltså att det inte har varit fråga om ett så flagrant missbruk av beroendeställning som straffbestämmelsen tar sikte på.

Frågan om påföljd

Minimistraflet för våldtäkt är fängelse i tre år, vilket också bedöms vara

straffvärdet för den här våldtäkten. Våldtäkt är ett brott av sådan art att det finns en stark presumtion för att påföljden bestäms till fängelse.

Peter Molarin förlorade sitt arbete under en period efter händelsen den 13 december. Hans chef har förklarat att detta skulle ha skett oberoende av om någon brottslig gärning hade begåtts, på grund av olämpligheten i att ta ut en konsult på tu man hand på det sätt som skett. Att Peter Molarin förlorade sitt arbete är alltså inte kopplat till den brottsliga gärningen i sig och är därför ingen omständighet som kan reducera gärningens straffmättningsvärde.

Peter Molarin är tidigare ostraffad och lever under ordnade förhållanden. Frivården har föreslagit en kontraktsvårdspåföljd. Gärningens höga straffvärde och brottets art innebär dock att det är uteslutet att välja en annan påföljd än fängelse. Påföljden bestäms därför till fängelse tre år.

Skadestånd och övriga frågor

Peter Molarin är skyldig att betala skadestånd till målsäganden. De belopp som målsäganden har begärt för kränkning och sveda och värk är i enlighet med Brottsoffermyndighetens schablonersättning för våldtäkt. De bedöms som skäliga. Peter Molarin ska därför betala skadestånd i enlighet med vad målsäganden har begärt.

Försvaren och målsägandebiträdet har begärt skälig ersättning. Mot bakgrund av att det långa fängelsestraffet kommer att påverka Peter Molarins inkomst negativt bör de kostnaderna stanna på staten.

Eftersom Peter Molarin döms för ett brott med fängelse i straffskalan ska han betala en avgift till Brottsofferfonden.

Det finns skäl för fortsatt sekretess för uppgifter om målsägandens identitet i enlighet med vad som framgår av domslutet.

RÄTTEN

Hovrättsassessorn Maja Martinsson samt nämndemän.

Digitalt signerad av hovrättsassessorn Maja Martinsson

SKILJAKTIG MENING

Nämndemannen Krista Femrell är skiljaktig och anför följande.

Jag menar att Peter Molarin bör frikännas från ansvar. Skälet för det är att jag inte tycker att åklagaren har bevisat att målsäganden inte visade en sådan medverkan till handlingen som kan tolkas som ett medgivande. Jag anser alltså att åklagaren inte har bevisat att Peter Molarin har haft uppsåt till något brott.

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Göteborgs tingsrätt senast **den 21 februari 2024**. Överklagandet ska vara skriftligt. Göteborgs tingsrätt skickar det vidare till Hovrätten för Västra Sverige.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Göteborgs tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Göteborgs tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Göteborgs tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om

det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Hovrätten för Västra Sverige.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Hovrätten för Västra Sverige skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Hovrätten för Västra Sverige tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Det krävs också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Göteborgs tingsrätt eller Hovrätten för Västra Sverige om du har frågor.